

ВІСТІ КРАСНОГРАДЩИНИ

Газета виходить із 22 березня 1919 року

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Медіапростір «Вісті Красноградщини»

П'ятниця,
12 травня
2023 року
№ 19
(14873)

Рекомендована ціна —
10,00 грн

2 с.

Чи може бути
якісним молоко
з асфальту

3 с.

Формула
успішної
роботи

Як працюють в умовах
воєнного стану
комунальники Кегичівки

5 с.

Нові назви
отримали
багато вулиць
у міській
громаді

Чи треба змінювати
документи жителям
та що робити
юридичним особам

6 с.

Довіряйте
офіційній
інформації

В Укренерго спростували
фейки щодо відключень
електроенергії

У соціальних мережах стартувала нова хвиля маніпуляцій щодо цього, наголошує Укренерго.

«Окремі телеграм-канали публікують фейкові повідомлення про придумані ними графіки відключень електроенергії, які начебто можна буде побачити, підписавшись на їхній канал. Для створення видимості достовірності називають нашу компанію. І навіть уже вигадали дату початку таких відключень. Це все брехня», — заявив в Укренерго.

У компанії нагадали, що актуальну інформацію про стан в енергосистемі Укренерго публікує тричі на тиждень. Про всі надзвичайні події інформують оперативно, щойно дозволяє безпекова ситуація.

Поки що підстав говорити про запровадження графіків відключень немає, запевняє Укренерго.

Ib.ua

Валентина Гиря: «Стояти memo до Перемоги»

Цієї неділі в Україні відзначатимуть День матері. Тож у кожного з нас з'явиться нагода віддячити своїй мамі за все. Бо немає у світі найдорожчої і найріднішої людини, аніж неня. Материнська любов здатна творити дива. Вона не знає страху, розрахунків і сумнівів. Вона безкорислива і жертовна. Тож сьогодні хочемо познайомити вас із мамою двох дорослих синів, яка стала матір'ю для багатьох українських захисників, як у шпиталях, так і на фронті. Це жителька Піщанки Валентина Павлівна ГІРЯ.

Досі про неї багато розповідали нам місцеві жителі. Зокрема про те, як допомагала внутрішньо переміщеним особам, селила їх у своїй хаті, шукала вільне житло, збирала речі, одяг, меблі, пір'я для подушок, баночки для тушкованки, продукти, готову їжу тощо. А потім усе це передавала в найгарячіші точки. Її дописи у фейсбуці та в інших соцмережах вражают щирістю й відвертістю. Люди вірять їй охоче долучаються до ініціатив. «Як добре, що ми відшили», — кажуть.

З пані Валентиною зустрілися у неї вдома. Надзвичайно скромна і не публична, вона розповідала про всіх, з ким її зв'язала доля: жителів деокупованих територій, внутрішньо переміщених осіб, військових, численних друзів і помічників. Тільки про себе. Бояважає, що не робить нічого надзвичайного. І так, як вона, повинен чинити кожен співвітчизник. Адже ворог у нас один і з ним маємо боротися усі разом.

— Пані Валентино, з чого почалося Ваше волонтерство? — запитую співрозмовницю.

— Двадцять п'ятої лютого 2022-го зателефонував старший син Андрій. Він мав проблеми зі здоров'ям, але повідомив, що отримав по-вистку. «Віршай сам, — тільки я відповіла йому. — Однак

комусь же потрібо захищати Україну від ворога. Батько вже старий». Тепер Андрій служить в лавах ТрО. Пройшов найпекельніші місяці під Бахмутом. Ті безсонні ночі на колінах, у нескінчених молитвах, запам'ятають на все життя. Молодий Артем має броню. Працює на відповідальній ділянці в структурі спеціалізованої аварійно-рятувальної служби «ЛІКВО». Від його роботи

безпосередньо залежить безпека працівників та об'єктів «Укргазвидобування».

У їхній родині кожен знайшов своє місце у цій війні й спосіб, як допомогти країні. Валентина Павлівна вже на другий день взялася за телефон, обзвонила знайомих, поширила інформацію в кількох групах. І завертилося.

Піклування про захисників — особлива сторінка в житті волонтерки. Спочатку про потреби військових дізнатавася від сина. Андрій відправив фото тепловізора, який йм був потрібний. На перше авто для бійців 80 тис. грн зібрали за 5 днів. Потім були рациї, наушники, автівка для 113-ї бригади й інші потрібні для воїнів речі. Недавно відправили на передову три прилади нічного бачення. Перерахували 5,7 тис. грн на турнікети.

Крім того, вироблені їхньою командою сухі борщи надсилають по всій Україні. За період бойових дій волонтери вже насилили понад 2 тонни цієї поживної страви. До речі, з одного пакету виходить 6-7 літрів борщу. Також виготовляють енергетичні батончики, ранозагоувальні мазі, плетуть маскувальні сітки... Важко перерахувати весь обсяг робіт, який щодня виконують чимало небайдужих людей.

Тепер пані Валентину знають усіди. Жінка співпрацює з волонтерами з усієї України, зокрема з Красноградчини, Зачепіївщини, Лозівщини, а також з Німеччини та Польщі. Допомагають і українці, котрі вихали за кордон. Жодної копієчки з коштів, які земляки дають на потреби фронту, вона не витратить марно. Ба більше, зі своїх з чоловіком пенсій оплачують лише комунальні послуги та купують хліб. Решту пускати на паль-

не, аби мати змогу збирати овочі, харчі та речі першої необхідності у тих, чиї рідні захищають нашу землю.

— Хлопці щось замовляють Вам у шпиталі? — цікавлюся.

— Та ні, — відказує Валентина Павлівна. — Вони надзвичайно скромні. Дякують за турботу і смаколики. Якось на мое запитання, що б ім хотілося, один з них відповів: «Попросіть, щоб за нас усі молилися».

Сьогодні у Валентини Гирі з'явилося дуже багато однодумців, які хочуть домогтися. Їх вона вважає своїми друзями й цінує кожного. Важко назвати усіх поіменно, щоб нікого не забути. А перший помічник — чоловік Володимир Іванович. Він завжди підставить свое надінне плече.

— Скільки зайняті на добу?

— Я постійно кажу, що мені не вистачає кількох годин. О

05:30 я уже на ногах, а у 24:00 — ще працюю. Так звикла. Нашим рідненським захисникам на передовій набагато важче.

Про тепле ліжко вони можуть лише мріяти. Усі скучають за домашньою їжею. Не можу я залишити голодними своїх хлопців. А їх у мене понад три сотні лише у шпиталі. Туди ж відправляємо ліки, постільну близню, предмети гігієни. Думаю, для наших захисників важливо відчувасти, що вони не самотні, що про них піклуються. Це для мене — найвища мотивація. Тож стоятимо до Перемоги.

— А що побажаєте усім матерям?

— Щоб дочекалися своїх синів і донечок з війни. Щоб родини були повними. Щоб турботи були мирними. Хочу, щоб наша країна відбудувалася і зажила щасливо та заможно.

Світлана КАСЬЯНОВА
Фото автора